

2020. 10. 30. Szabó István (Kárpátalja) bizonyágtétele

Kedves Testvéreim!

A Krisztus lakjék szívetekben a hit által. (Ef 3,17a)

2020. januárjában kaptam ezt az Igét Hoczka István testvéremtől, hogy hordozzam a szívemben egész éven át! Lassan eltelik az év, és visszatekintve arra gondoltam, hogy megosztom a testvérekkel, amit Istentől kaptam ezzel az Igével kapcsolatban.

Miután Pál apostol megtért a damaszkuszi úton, teljes erőből azon volt, hogy hirdesse az örömuzenetet. Főleg a pogányok között hirdette Krisztust. Amit Isten kijelentett Pál által az efézusiaknak (Ef 3,17a) az nem üres szólam, nem egy mondás vagy szójáték volt, hanem Istennek ma is élő és ható üzenete. Ő ma is arra kér bennünket, az Ő gyermekeit, engem is, hogy a Krisztus lakjon a szívünkben. Nem azt kéri, hogy néha lássuk vendégül, vagy ha nekünk úgy esik jól, akkor szánjunk Rá egy kis időt, esetleg ha baj van, akkor jöjjön és segítsen. Nem ezt kéri, hanem azt, hogy lakjék a szívünkben.

Mindenki tudja mekkora különbség valakivel együtt lakni, vagy néha találkozni, beszélgetni valakivel. Ha valakivel együtt lakom a nap 24 órájában, ahhoz bizony alkalmazkodnom kell, különben felborul a házirend, aminek szomorú következményei lesznek. Ugyanígy van, ha a Krisztus lakik a szívemben. Alkalmazkodni kell Hozzá, nem lehet semmibe venni a tanácsait, útmutatásait, mert akkor borul a „házirend”. Ha befogadtuk Őt a szívünkbe, és ott lakik, ahogy Pál mondta, akkor Őt kell tekintenem a szívem tulajdonosának és én már csak „albérlő” vagyok. Aki szeretetben él együtt valakivel, ha a másik mond neki valamit, azt haladéktalanul megteszi, hiszen tudja, hogy a másik a javát akarja, és hálás a segítő szavakért, tanácsokért. Mennyivel inkább lehetünk hálásak Krisztusnak, ha Ő lakik a szívünkben, és Ő tanácsol minket. Mennyivel inkább kellene az Ő szavát követni vakon, amikor szól az Ige akár egy testvér által, és szól Krisztus a szívemben, hogy mit kell tenni. De e helyett sokszor mi jön elő? Nem úgy csinálom, ahogy mondja, mert „én jobban tudom”! Néha bizony megkísért a Sátán, amivel csak tud, de ismerhetnénk, hogy sokat ígér, de keveset ad, és a végén mindent elvesz.

Isten ebben az évben többek között azt végezte el bennem, hogy változnom kell! Magamat nem tudom megváltoztatni, ehhez arra van szükség, hogy Krisztus állandóan a szívemben lakjon, és ott uralkodjon. Változnom kell az emberekkel való kapcsolattartás terén, de a munkám (autómosó vagyok) terén is, hogy az Úr, úr legyen a munkámban is. Nagyon szeretem a munkámat, bár nem annyira jövedelmező, mégis egyfajta rajongás, szenvedély van bennem iránta. Bár alapvetően kevés a munkám de ritkán nagyon összegyűlik, és olyankor már nem teljesen Krisztus az Úr a szívemben, inkább a szenvedély az autók iránt. Kicsit magaménak érzem azokat, de az anyagiak megszerzése is kísért. Rossz értelemben szólva összekötöm a „kellemeset a haszonnal”. Ilyenkor Krisztus helyét átveszi a saját akaratom, és az érvényesül.

Ennek nemrégén az lett a következménye, hogy betegre dolgoztam magamat. 2 nap alatt csináltam meg azt, amit máskor 6 napig. Isten rámutatott a hiányosságomra, hogy nem tartottam Vele kellőképpen a kapcsolatot ez alatt a 2 nap alatt, és ahogy távolodtam Tőle, úgy közeledtem a Sátánhoz, aki előadta nekem, hogy „de nyomni kell a munkát minden áron reggeltől estig, keressél sok pénzt, meg kell felelni az embereknek és magadnak is”. Én meg szépen hallgattam rá. Nem Krisztus volt az úr a szívemben!

Hálát adok Istennek, hogy a lányomnak, aki a munkatársam, nem lett semmi baja, ebben is megmutatta Isten a kegyelmét. Figyelmeztetés volt ez számomra, hogy ezen a téren is Krisztus kell, hogy az úr legyen. Nem vállalhatok el mindent, bármennyire is szeretném.

Az állapotom a betegségemben kissé javult, de tudom, hogy ha megint beleesnék a Sátánnak ebbe a csapdájába, Isten komolyabb büntetést is mérhet rám, hogy ez által is tanítson, neveljen, formáljon, az Ő akarata szerint. Nem melleleg, nem szeretnék még egyszer csalódást okozni Neki ezen a téren.

Imában rendeztem Istennel a bukásomat. Rávezetett arra, hogy Krisztus kell, hogy legyen mindig a szívemben munka közben is, az Ő helyét ilyesmiben sem veheti át senki és semmi. Ha mégis, akkor az engedetlenségnek meglesznek a szomorú következményei.

Azt mondja az Ige, hogy hit által lakják Krisztus a szívünkben! Hogy mennyi mindent tettek a bibliai hithősök, azt mindnyájan tudjuk, nem kell sorolni. Röviden össze van foglalva a Zsidókhoz írt levél 11. részében. A kérdés adott: *mit teszek én hit által és mit hitnek vélt gondolat által?!* Azért is dolgoztam sokat, mert úgy gondoltam Istentől van ez a rengeteg munka. Egy része biztos Tőle volt, de a nagyobbik része már nem Tőle volt, ez beigazolódt! Legközelebb kénytelen leszek elutasítani az erőfeletti munkát, csak annyit vállalni, amit Krisztussal a szívemben tudok elvégezni!

A legnagyobb öröm, ha Krisztus, Isten egyszülött Fia a szívünkben lakhat! Ha olyan vagyok, úgy nézek ki, ha látják rajtam az emberek, mert a beszédem, a viselkedésem ezt tükrözi. Ha mértékletes, szelíd és alázatos vagyok. Pál apostol szívében megtérése után semmi más nem lakott Krisztuson kívül. Hajlandó volt Érte boldogan szenvedni, nélkülözni, stb.

Törekedjünk hát mi is erre, én is törekszem, hogy a Krisztus LAKJÉK a szívemben hit által!

Hálát adok Istennek, hogy megoszthattam ezt a testvérekkel. Kívánom mindenkinek, hogy ne a saját kárán tapasztalja meg azt, amit én, hanem az enyémből tanulva lakják mindenkinek Krisztus a szívében hit által az élete minden pillanatában!

Szeretettel: Szabó István